

Długosiodło, dnia 11 maja 2022 r.

Ro.6220.4.25.2021.ŁS

DECYZJA

Na podstawie art. 71 ust. 1, 2 pkt 2, art. 73 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 z późn. zm.), w związku z § 3 ust. 1 pkt 54 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839), oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku ELFORMA Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Floriańska 6/18B, 03-707 Warszawa reprezentowanej przez Pana Artura Gotowiec – Prezesa Zarządu, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na: „*Budowa instalacji fotowoltaicznej o mocy do 8 MW (z możliwością realizacji mniejszych instalacji nieprzekraczających łącznie mocy 8 MW), wraz z drogą dojazdową oraz przyłączem do krajowej sieci energetycznej i elementami infrastruktury technicznej, niezbędnymi do prawidłowego funkcjonowania przedsięwzięcia*” zlokalizowanego na działkach nr: 76, 77/1 położonych w obrębie Przetycz-Folwark, gmina Długosiodło,

orzekam

odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, wobec niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

UZASADNIENIE .

Wnioskiem z dnia 09 marca 2021 r. (data wpływu: 12 marca 2021 r.), ELFORMA Sp. z o.o. z siedzibą w przy ul. Floriańska 6/18B, 03-707 Warszawa reprezentowana przez Pana Artura Gotowiec – Prezesa Zarządu, wystąpiła do Wójta Gminy Długosiodło o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „*Budowa instalacji fotowoltaicznej o mocy do 8 MW (z możliwością realizacji mniejszych instalacji nieprzekraczających łącznie mocy 8 MW), wraz z drogą dojazdową oraz przyłączem do krajowej sieci energetycznej i elementami infrastruktury technicznej, niezbędnymi do prawidłowego funkcjonowania przedsięwzięcia*” zlokalizowanego na działkach nr: 76, 77/1 położonych w obrębie Przetycz-Folwark, gmina Długosiodło. Do wniosku dołączono m.in. kartę informacyjną przedsięwzięcia, zwaną dalej „KIP”.

Zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć:

- 1) *przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;*
- 2) *przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.*

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 54 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się zabudowę przemysłową, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynową, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:*

- a) *0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których nowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,*
- b) *1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a.*

Z przytoczonego przepisu wynika, że parametrami decydującymi o konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla instalacji fotowoltaicznej jest położenie planowanej inwestycji w stosunku do obszarów chronionych oraz powierzchni zabudowy.

Zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, *właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku.*

Planowane przedsięwzięcie polega na budowie instalacji fotowoltaicznej o mocy do 8 MW (z możliwością realizacji mniejszych instalacji fotowoltaicznych nieprzekraczających łącznie mocy 8 MW), wraz z drogą dojazdową oraz przyłączeniem do krajowej sieci energetycznej i elementami infrastruktury technicznej, niezbędnymi do prawidłowego funkcjonowania przedsięwzięcia zlokalizowanego na działkach nr: 76, 77/1 położonych w obrębie Przetycz-Folwark, gmina Długosiodło.

Powierzchnia ogólna działek, na których planowane jest przedsięwzięcie wynosi łącznie 8,7300 ha, natomiast teren planowanej inwestycji stanowi do ok. 7,8000 ha, z czego do ok. 7,5500 ha zajmą stelaże z panelami fotowoltaicznymi, a ok. 0,2500 ha przypadnie na ogrodzenie i utwardzenie powierzchni pod transformatory i drogę dojazdową. Obszar oddziaływania inwestycji zawiera się w granicach działki, na której jest planowana.

Zgodnie z KIP inwestycja obejmuje powierzchnie stanowiącą grunty klasy RIVb, RV, RVI i PsV. Planowana inwestycja zlokalizowana jest w krajobrazie rolniczym. Najbliższa położona zabudowa mieszkaniowa znajduje się na działkach wnioskowanych. Na nieruchomościach znajdują się trasy linii elektroenergetycznych, do których planuje się przyłączenie elektrowni. Działka inwestycyjna obejmuje jednorodne grunty rolne z przewagą upraw zbożowych. Ubogie florystycznie siedliska antropogeniczne są w silnym stopniu przekształcone. Zbiorowiska można zaliczyć do klasy zbiorowisk pól uprawnych oraz terenów ruderalnych. Ponadto, obszar inwestycji zlokalizowany jest na obszarze korytarza ekologicznego. W obrębie terenu inwestycyjnego oraz w strefie oddziaływania będącej „buforem” wykazano chronione siedlisko przyrodnicze, będące przedmiotem ochrony Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007 (lub wymienionych jako waloryzujące dany obszar w SDF). Brak pozostałych i innych siedlisk przyrodniczych o znaczeniu wspólnotowym z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej (Dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny). Obecne tu zbiorowiska roślinne zaliczane są do najczęściej spotykanych w kraju. Skład florystyczny na obszarze analiz był bardzo ubogi, obejmował gatunki typowe dla klasy, czyli jedno lub dwuletnie chwasty i rośliny towarzyszące uprawom zbożowym i okopowym. Były to m.in.: komosa biała, rumianek pospolity, skrzyp polny, miotła zbożowa, mniszek pospolity, rzodkiew świrzepa, niecierpek drobnokwiatowy, mak polny. Na badanym obszarze nie stwierdzono gatunków roślin objętych ochroną gatunkową chronionych prawem krajowym, wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie ochrony gatunkowej roślin z dnia 9 października 2014 r. (Dz. U. z 2014. poz. 1409). Nie stwierdzono roślin z Polskiej Czerwonej Księgi Roślin ani z Polskiej Czerwonej listy gatunków zagrożonych. Nie stwierdzono także grzybów (i ich siedlisk) chronionych zgodnie z prawem krajowym (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408), grzyby wielkoowocnikowe, grzyby zlichenizowane - brak stanowisk). Charakter i struktura zbiorowisk roślinnych, tak na działce inwestycyjnej, jak i w strefie analiz buforowych, w wysokim stopniu ogranicza potencjalną możliwość występowania gatunków cennych w przyszłości. Ubogie i proste zbiorowiska wykazane w obrębie terenów inwestycyjnych porastające najpospolitszymi gatunkami roślin, nie wykazują potencjału do zajmowania tych gruntów na gatunki cenne. Obszar planowanej inwestycji nie będzie stanowić bariery dla przemieszczeń lokalnych oraz korytarza migracyjnego zwierząt. W wyniku przeprowadzonych wizji terenowych nie stwierdzono istotnego i negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze, w tym poszczególne gatunki zwierząt i roślin, siedliska i obszary chronione. W wyniku realizacji przedsięwzięcia nastąpi przekształcenie stwierdzonej roślinności na jej inny typ z nieco odmienną szatą i gatunkami. Nastąpi zwiększony udział roślin związanych z fazą inicjalną, otwartymi piaszczyskami, nagimi połaciami gleby. W wyniku realizacji inwestycji planuje się zamontować panele o mocy od 350 do 1000 wp., ilość paneli wyniesie od 1000 do 2857 sztuk paneli na każdy 1 MW mocy. Panele fotowoltaiczne zostaną zabezpieczone powłoką antyrefleksyjną. Ma to na celu złagodzenie bądź całkowite wyeliminowanie powstawania zagrożeń związanych z imitacją powierzchni lustra wody, a także powstawaniem tak zwanego efektu olśnienia (chwilowego oślepienia, które może być spowodowane odbiciem światła np. od karoserii samochodu lub powierzchni wody). Powłoka antyrefleksyjna pokrywająca panele zwiększa absorpcję energii promieniowania słonecznego oraz zapobiega niepożądanemu efektowi odbicia światła od powierzchni paneli. W związku z powyższym panele fotowoltaiczne nie będą oślepiać ptaków, mogących przelatywać nad instalacją. Energia

wyprodukowana przez farmę fotowoltaiczną sprzedawana będzie bezpośrednio do sieci elektroenergetycznej. Wytworzona energia przesyłana będzie do inwerterów – urządzeń zmieniających prąd stały wyprodukowany w modułach fotowoltaicznych na prąd zmienny. Na każdy 1 MW przypadać będzie do 10 inwerterów. Inwertery montowane są w specjalnie na ten cel przeznaczonych obudowach, które mogą zostać podwieszone na konstrukcji nośnej paneli fotowoltaicznych, bądź umieszczone bezpośrednio na gruncie na niewielkim fundamencie. Energia przekazywana będzie z inwertera do stacji transformatora, której zadaniem jest ustabilizowanie napięcia oraz nadanie charakterystyki prądowej, zgodnej z charakterystyką sieci operatora (głównie podniesienie napięcia do średniej wysokości 15 kV). Transformatory umieszcza się w niewielkich prefabrykowanych betonowych budynkach lub stalowych kontenerach. Obiekty te są zlokalizowane w bezpośredniej bliskości sektorów farmy, z których zbierają energię. Położenie stacji transformatorowej będzie spełniało wymagania Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1422). Maksymalne wymiary obiektu stacji transformatora to 5 m x 4 m x 3 m. Obiekt zostanie usytuowany na prefabrykowanej lub wylewanej na miejscu płycie fundamentowej, umieszczonej na zagęszczonej podsypce. W rozpatrywanym przypadku planuje się montaż transformatorów olejowych lub suchych żywicznych. W przypadku montażu transformatora olejowego stacja transformatorowa zostanie wyposażona w szczelną tacę mogącą pomieścić 100% oleju transformatorowego oraz wodę z akcji gaśniczej (120% pojemności transformatora). Transformatory będą wymagały instalacji systemu aktywnego chłodzenia. Na potrzeby instalacji planuje się montaż stacji transformatorowych w ilości zależnej od przyjętej mocy. Na 1 MW mocy przypada maksymalnie 1 stacja transformatorowa. Inwestycja obejmuje budowę utwardzonej drogi dojazdowej poprowadzonej od istniejącej drogi gminnej, z którą to nieruchomość graniczy aż pod obszar bezpośrednio zajęty pod inwestycję. Planuje się utwardzenie terenu pod drogę tłuczniem. Jej szerokość nie przekroczy 4 m. W związku z brakiem budowy typowej drogi asfaltowej nie wystąpi znaczne oddziaływanie na środowisko w trakcie budowy drogi. Jej późniejsza eksploatacja będzie się wiązała z okresowym (około 1 raz w miesiącu) przejazdem samochodu osobowego do serwisu elektrowni fotowoltaicznej. W związku z niewielką częstotliwością przejazdów oddziaływanie na środowisko drogi podczas eksploatacji będzie znikome.

Stosownie do treści art. 73 ust. 1, art. 74 ust. 1 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, który winien spełniać ściśle określone wymogi formalne, m.in. do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć – w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – kartę informacyjną przedsięwzięcia. W ramach prowadzonego przez organ właściwy postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach niekiedy niezbędne jest bowiem dokonanie oceny oddziaływania na środowisko. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest obligatoryjny w przypadku planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Natomiast w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się wówczas gdy obowiązek taki stwierdzi, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z art. 62 ust. 1 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, *w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:*

- 1) *bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:*

- a) środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi,
- b) dobra materialne,
- c) zabytki,
- ca) krajobraz, w tym krajobraz kulturowy,
- d) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-ca,
- e) dostępność do złóż kopalin;
- 1a) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;
- 2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wymagany zakres monitoringu.

Z kolei zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, *ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - rozumie się przez to postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności:*

- a) weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- b) uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
- c) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie kryteria unormowane w art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Przy czym, powyższe postanowienie wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-28, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Wskazane organy współdziałają w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań, uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wydają opinie, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W związku z powyższym Wójt Gminy Długosiodło wystąpił do organów współdziałających o zasięgnięcie opinii w niniejszej sprawie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wyraził opinię, że dla ww. przedsięwzięcia istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz, że istnieje konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wskazanych w opinii warunków (opinia z dnia 08 września 2021 r., nr WOOŚ-I.4220.627.2021.BS.7). Podobnie uczynił Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wyszku, który w swojej opinii stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia (opinia

z dnia 04 sierpnia 2021 r., nr PPIS-ZNS-712/76/2021). Natomiast Dyrektor Zarządu Zlewni w Ostrołęce Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania ww. przedsięwzięcia na środowisko (opinia z dnia 06 maja 2021 r., nr BI.ZZŚ.5.4360.131.2021.JT).

W ślad za stanowiskiem prezentowanym w orzecznictwie sądowo-administracyjnym należy zauważyć, że opinia jest najsłabszą formą współdziałania pomiędzy organami administracji publicznej i nie ma charakteru bezwzględnie wiążącego dla organu wydającego postanowienie w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Dlatego też, o ile organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zobowiązany do zasięgnięcia opinii, to tymi opiniami nie jest związany, gdyż do niego należy ostateczna ocena, w oparciu o te opinie oraz wskazane w art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, kryteria selekcji, czy należy dla danego przedsięwzięcia przeprowadzić ocenę jego oddziaływania na środowisko, czy też nie ma takiej konieczności. W sytuacji wyrażenia sprzecznych opinii przez organy współdziałające, organ właściwy do wydania decyzji środowiskowej może przychylić się do stanowiska jednego tych organów (poz. wyrok WSA z dnia 15 lipca 2021 r., sygn. akt II SA/Po 509/20, wyrok WSA z dnia 8 lipca 2020 r., sygn. akt II SA/Gd 256/20, wyrok WSA z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt II SA/Ld 810/17, wyrok WSA z dnia 30 marca 2017 r., sygn. akt. IV SA/Wa 3297/16, wyrok WSA z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt. II SA/GI 1167/12).

Zaznaczyć należy, że wydanie pozytywnej decyzji jest możliwe wyłącznie, gdy lokalizacja przedsięwzięcia jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zatem badanie zgodności lokalizacji wnioskowanej inwestycji z planem miejscowym jest zasadniczą czynnością, podejmowaną przez organ w procedurze uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z ustaleniami planu, dalsze prowadzenie postępowania w przedmiocie wydania tej decyzji jest zbędne i niecelowe. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach daje podstawę do ubiegania się o wydanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Inwestor ma prawo oczekiwać, że zgodność inwestycji z ustaleniami miejscowego planu zostanie także potwierdzona na kolejnym etapie procesu inwestycyjnego, jakim jest postępowanie w sprawie decyzji o pozwoleniu na budowę.

Teren planowanej inwestycji jest objęty miejscowym planem zagospodarowania, przestrzennego gminy Długosiodło, zatwierdzonym Uchwałą Nr XX/134/2004 Rady Gminy Długosiodło z dnia 05 listopada 2004 r. (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego Nr 316, poz. 10429 z dnia 24 grudnia 2004 r.), zmienioną Uchwałą Nr XVIII/182/2020 Rady Gminy Długosiodło z dnia 17 listopada 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego poz. 94 z dnia 08 stycznia 2021 r.).

Zgodnie z ww. planem działka nr 76 położona jest w części na terenie zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej o symbolu RM, w części na terenie upraw rolnych o symbolu R, w części na terenie przeznaczonym pod poszerzenie drogi lokalnej w ciągu dróg gminnych o symbolu KDL i w pozostałej części na terenie przeznaczonym pod poszerzenie drogi wewnętrznej o symbolu KDW, działka nr 77/1 położona jest w części na terenie zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej o symbolu RM, w części na terenie upraw rolnych o symbolu R, w części na terenie upraw leśnych o symbolu ZL i w pozostałej części na terenie przeznaczonym pod poszerzenie drogi wewnętrznej o symbolu KDW.

Zgodnie z zapisami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Długosiodło:

• § 26:

1. *Ustala się tereny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku symbolem RM.*
2. *Na terenach zabudowy, o których jest mowa w ust. 1. ustala się jako przeznaczenie podstawowe realizację budynków mieszkalnych, inwentarskich, garażowych i gospodarczych wraz z budowlami rolniczymi, podjazdami, parkingami, małą architekturą i infrastrukturą techniczną.*
3. *Jako przeznaczenie dopuszczalne na terenach, o których jest mowa w ust. 1. ustala się realizację budynków mieszkalnych jednorodzinnych, mieszkalno - pensjonatowych, agroturystycznych, rekreacji indywidualnej, obiektów i urządzeń związanych z działalnością rzemieślniczą o uciążliwości mieszczącej się w granicach własności oraz inną, nieuciążliwą działalnością gospodarczą, usługową i komunalną.*
4. *Istniejąca zabudowa może podlegać wymianie, rozbudowie i przebudowie oraz zmianie sposobu użytkowania budynków pod warunkiem utrzymania przeznaczenia podstawowego lub dopuszczalnego terenu, wymienionego w ust. 2. i ust. 3.*
5. *Usytuowanie budynków mieszkalnych, gospodarczych oraz garaży wg przepisów szczególnych – w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.*
6. *Miejsca parkingowe w ilościach określonych w § 17 dla wszystkich nowo wznoszonych budynków zlokalizować w obrębie własności, na której przewiduje się inwestycję.*
7. *Ustala się zakaz zmiany naturalnego spływu wód opadowych w celu kierowania ich na teren sąsiedniej własności oraz takiego kształtowania działki, które spowoduje odprowadzanie wód opadowych bezpośrednio do wód powierzchniowych.*
8. *Do czasu realizacji komunalnych urządzeń zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków przewiduje się indywidualne ujęcia wody oraz urządzenia do gromadzenia ścieków sanitarnych z zapewnieniem ich usuwania i oczyszczania, stosownie do odrębnych przepisów.*
9. *Ustala się następujące parametry kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu dla zabudowy zagrodowej:*
 - 1) *nie ustala się wskaźnika intensywności zabudowy,*
 - 2) *minimalna szerokość działki wynosi 25,0 m;*
 - 3) *ustalenia punktu 2. nie dotyczą istniejącej zabudowy zagrodowej oraz jej przebudowy i rozbudowy;*
 - 4) *obowiązującą linię zabudowy pokazano na rysunku planu;*
 - 5) *maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki - 30 %;*
 - 6) *minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki - 40 %;*
10. *Ustala się następujące parametry kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:*
 - 1) *intensywność zabudowy wynosi 0,3 - 0,4 przy średniej ilości mieszkań 8 - 12 / 1 ha powierzchni brutto,*
 - 2) *minimalna szerokość działki budowlanej wynosi:*
 - a) *w zabudowie wolnostojącej - 16,0 m,*
 - b) *w zabudowie bliźniaczej - 12,0 m;*
 - 3) *obowiązującą linię zabudowy pokazano na rysunku planu;*
 - 4) *minimalna szerokość dróg wewnętrznych wynosi 6,0 m;*
 - 5) *maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki - 30 %;*
 - 6) *minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki - 40 %;*
 - 7) *maksymalna wysokość budynku mieszkalnego wynosi 10,5 m, 2,5 kondygnacji;*

8) dachy dwuspadowe o minimalnym kącie nachylenia połaci 30°, dopuszcza się budowę wykuszy, dachów mansardowych, naczółkowych i czterospadowych;

• § 37:

1. Wyznacza się tereny rolnicze, oznaczone na rysunku symbolem **R**.
2. Dla terenów o których mowa w ust. 1. ustala się jako przeznaczenie podstawowe uprawy rolne, stanowiące dotychczasowy sposób użytkowania.
3. Jako przeznaczenie uzupełniające dla terenów o których mowa w ust. 1 ustala się:
 - 1) inwestycje oraz urządzenia związane bezpośrednio z produkcją rolną oraz jej obsługą i przetwórstwem produktów rolnych;
 - 2) zabudowę zagrodową na terenie będącym własnością inwestora;
 - 3) usługi związane z rekreacją, sportem i wypoczynkiem;
 - 4) lokalizację sieci infrastruktury technicznej oraz inwestycji liniowych;
 - 5) dokonywanie zalesienia gruntów rolnych zgodnie z przepisami szczególnymi.
4. Warunkiem zlokalizowania inwestycji o których jest mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 jest:
 - 1) zapewnienie możliwości dostępu do drogi publicznej;
 - 2) zapewnienie możliwości przyłączenia inwestycji do sieci elektroenergetycznej;
 - 3) rozwiązanie przez inwestora gospodarki wodno – ściekowej.
5. Istniejąca zabudowa zagrodowa może podlegać wymianie, rozbudowie i przebudowie pod warunkiem utrzymania przeznaczenia dopuszczalnego.
6. Usytuowanie budynków mieszkalnych, gospodarczych oraz garaży wg przepisów szczególnych – w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.
7. Ustala się zakaz:
 - 1) lokalizacji obiektów powodujących degradację środowiska, a także urządzeń wodochłonnych - jeśli ich zapotrzebowanie na wodę mogłoby naruszyć równowagę lokalnych zasobów wodnych;
 - 2) zmiany naturalnego spływu wód opadowych w celu kierowania ich na teren sąsiedniej własności oraz takiego kształtowania działki, które spowoduje odprowadzanie wód opadowych bezpośrednio do wód powierzchniowych;

• § 38:

1. Wyznacza się tereny upraw leśnych, oznaczone na rysunku:
 - a) istniejące lasy - symbol **ZL**,
 - b) tereny zalesiane - symbol **ZLZ**,
 - c) tereny projektowanych zalesień - symbol **ZLP**.
2. Jako przeznaczenie podstawowe dla obszaru o którym mowa w ust. 1. ustala się uprawy leśne.
3. Jako przeznaczenie uzupełniające dla obszaru o którym mowa w ust. 1. ustala się:
 - 1) działalnością produkcyjną i usługową, związaną z obsługą gospodarki leśnej;
 - 2) zabudowę mieszkaniową, realizowaną dla potrzeb prowadzonej działalności gospodarczej;
 - 3) lokalizację infrastruktury technicznej oraz inwestycji liniowych.
4. Warunkiem zlokalizowania inwestycji o których jest mowa w ust. 3. pkt. 1 i 2 jest:
 - 1) zapewnienie możliwości przyłączenia inwestycji do sieci elektroenergetycznej;
 - 2) rozwiązanie przez inwestora gospodarki wodno – ściekowej.
5. Podejmowanie działalności gospodarczej wiążącej się z wprowadzaniem substancji zanieczyszczających powietrze jest możliwe wyłącznie po uzyskaniu decyzji o dopuszczalnej emisji, zgodnie z przepisami szczególnymi.

6. Ustala się zakaz lokalizacji obiektów powodujących degradację środowiska, a także urządzeń wodochłonnych - jeśli ich zapotrzebowanie na wodę mogłoby naruszyć równowagę lokalnych zasobów wodnych;

• § 42:

1. Ustala się tereny dróg lokalnych w ciągu dróg gminnych, oznaczone na rysunku symbolem **KDL**.
2. W liniach rozgraniczających dróg o których mowa w ust. 1:
 - 1) zakazuje się realizacji obiektów budowlanych, w tym ogrodzeń - z wyjątkiem urządzeń technicznych dróg i związanych z utrzymaniem i obsługą ruchu;
 - 2) dopuszcza się realizację sieci uzbrojenia terenu pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w odrębnych przepisach dotyczących dróg publicznych oraz uzyskania zgody zarządcy drogi;
 - 3) utrzymuje się istniejące wjazdy z terenów zabudowanych.
3. Minimalna szerokość drogi w liniach rozgraniczających wynosi 15,0 m.
4. Nieprzekraczalna linia zabudowy, zgodnie z przepisami szczególnymi, wynosi:
 - 1) dla terenów zabudowanych - 6,0 m do krawędzi jezdni;
 - 2) poza terenami zabudowanymi - 15,0 m od krawędzi jezdni;
 - 3) na terenach zainwestowanych dopuszcza się usytuowanie obiektów w nawiązaniu do istniejącej linii zabudowy zgodnie z wymogami przepisów szczególnych.
5. Dopuszcza się korekty linii rozgraniczających drogi oraz niezbędnych korekt przebiegu drogi, wynikających ze stanu formalnego, przepisów szczególnych oraz istniejącego zainwestowania – w uzgodnieniu z zarządcą drogi;

• § 44:

1. Ustala się tereny dróg wewnętrznych, oznaczone na rysunku symbolem **KDW**.
2. W liniach rozgraniczających dróg o których mowa w ust. 1:
 - 1) zakazuje się realizacji obiektów budowlanych, w tym ogrodzeń - z wyjątkiem urządzeń technicznych dróg i związanych z utrzymaniem i obsługą ruchu;
 - 2) dopuszcza się realizację sieci uzbrojenia terenu pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w odrębnych przepisach dotyczących dróg publicznych oraz uzyskania zgody zarządcy drogi.
3. Nieprzekraczalna linia zabudowy, zgodnie z przepisami szczególnymi, wynosi 6,0 m od istniejącej linii rozgraniczającej drogi.
4. Dopuszcza się korekty linii rozgraniczających drogi oraz niezbędnych korekt przebiegu drogi, wynikających ze stanu formalnego oraz istniejącego zainwestowania – w uzgodnieniu z zarządcą drogi.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Wójt Gminy Długosiodło wydał w dniu 27 października 2021 r., decyzję nr Ro.6220.4.20.2021.MP odmawiającą ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, wobec niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W dniu 24 listopada 2021 r. do tut. organu wpłynęło odwołanie od ww. decyzji złożone przez ELFORMA Sp. z o.o. z siedzibą w przy ul. Floriańska, 03-707 Warszawa reprezentowaną przez Pana Artura Gotowiec – Prezesa Zarządu, w którym to zarzucono niewłaściwą interpretację miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Długosiodło, w tym pominięcie analizy § 18 ust. 8 pkt 11, zgodnie z którym „dopuszcza się budowę lokalnych, rozproszonych źródeł wytwarzania energii elektrycznej w tym źródła odnawialne i wykorzystujące lokalne zasoby biomasy zgodnie z przepisami

szczególnymi;”, powołując się jednocześnie na pismo Wójta Gminy Długosiodło z dnia 26 stycznia 2021 r., nr RZ.6724.1.2021.ŁS.1.

Na marginesie należy wskazać jak podnosi NSA, jeżeli pisma kierowane w odpowiedzi na wezwania i zapytania nie są ani wypisami, ani wyrysami z operatu, nie są zaświadczeniami w rozumieniu k.p.a., ani nie są decyzjami ani postanowieniami, to pisma te stanowią jedynie korespondencje między organami (analogicznie między obywatelem a organem administracji) i zupełnie bezpodstawne jest przypisywanie im wagi dokumentów urzędowych (wyrok NSA z 20 stycznia 2021 r., sygn. I OSK 2187/20, LEX nr 3117517).

Decyzją z dnia 7 marca 2022 r. nr SKO.4113/115/2021 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ostrołęce orzekło o uchyleniu zaskrzzonej decyzji w całości i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

W tym miejscu należy wskazać, że kwestia, czy elektrownia fotowoltaiczna stanowi urządzenie infrastruktury technicznej była zagadnieniem budzącym kontrowersje w orzecznictwie sądów administracyjnych, skutkujących ukształtowaniem dwóch przeciwstawnych linii orzeczniczych. Rozbieżność ta wynikała z braku zdefiniowania pojęcia urządzenia infrastruktury technicznej, co w konsekwencji powodowało konieczność odwołania się do przepisów innych ustaw i stosowania ich wykładni na gruncie przepisu art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1524). Na mocy art. 4 pkt 2 ww. ustawy, w brzmieniu art. 61 ust. 3 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, dodano „instalacje odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r.”, jako kolejne obiekty zwolnione z wymogów spełnienia warunków wynikających z zasady dobrego sąsiedztwa. Posłużenie się przez ustawodawcę pojęciem „instalacji odnawialnych źródeł energii” obok funkcjonującego już w art. 61 ust. 3 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, pojęcia „urządzeń infrastruktury technicznej” wyklucza możliwość utożsamiania tych pojęć.

Argumentację potwierdza treść uzasadnienia do projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw, „*istotą pojęcia <urządzenie infrastruktury technicznej> jest to, że powstaje ono zawsze dla obsługi określonych jednostek przestrzenno-gospodarczych. Infrastruktura wspiera działalność produkcyjną, służy rozwojowi produkcji i konsumpcji, ale sama nie bierze bezpośredniego udziału w produkcji. Urządzenia te z założenia nie naruszają zastanej funkcji w zakresie zabudowy i zagospodarowania terenu. Natomiast obiekty wytwarzające energię z odnawialnych źródeł, w tym np. elektrownie słoneczne, z reguły wprowadzają nowy sposób zagospodarowania terenu. Ponadto należy podkreślić, że urządzenia wytwarzające energię ze źródeł odnawialnych służą działalności produkcyjnej, natomiast urządzenia infrastruktury technicznej są urządzeniami do przesyłania. W związku z rozbieżnością orzecniczą, z punktu widzenia potrzeby procesu inwestycyjnego w branży odnawialnych źródeł energii przeżywającej dynamiczny rozwój, zaproponowano rozszerzenie art. 61 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym o instalacje odnawialnego źródła energii. Przy ustalaniu warunków zabudowy dla tych instalacji nie będzie wymagane spełnienie zasady dobrego sąsiedztwa oraz warunków dostępu do drogi publicznej*”. Tym samym zapis potwierdza, że urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł nie stanowią urządzeń infrastruktury technicznej.

W świetle definicji zawartej w art. 2 w pkt 13 lit. a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2021 r. poz. 610 z późn. zm.), farma fotowoltaiczna mieści się w pojęciu instalacji odnawialnego źródła energii.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że ustawa o odnawialnych źródłach energii nie definiuje samego pojęcia instalacji. „Zatem dla właściwego zrozumienia zagadnienia wydaje się wskazanie czym jest instalacja w znaczeniu jurystycznym w ramach sektora energetycznego. (...) Definicja instalacji odnawialnego źródła energii na gruncie OZEU jest definicją dwuelementową – dla uznania danej instalacji za instalację OZE jest niezbędne, aby stanowiła ona zespół urządzeń służących do wytwarzania energii opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii, lub obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służących do wytwarzania biogazu rolniczego – jak również połączonych z tym zespołem magazyn energii, w tym magazyn biogazu rolniczego. Cechą charakterystyczną instalacji OZE jest jej przyłączenie do sieci energetycznej w jednym miejscu przyłączenia.” (Komentarz do art. 2 OdnŹródłaEnU red. Czarnecka/Ogłódek 2020, wyd. 1/Karpiński/Szyrski. Legalis).

Ponadto stosownie do treści art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 z późn. zm.), przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych, morskich turbin wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Zgodnie z art. 10 ust. 2a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej większej niż 500 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, w studium ustala się ich rozmieszczenie, z wyłączeniem:

- 1) wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych, o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1000 kW zlokalizowanych na gruntach rolnych stanowiących użytki rolne klas V, VI, VIz i nieużytki - w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 2) urządzeń innych niż wolnostojące.

Natomiast w myśl art. 15 ust. 3 pkt 3a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb granice terenów pod budowę urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a, oraz granice ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Długosiodło zatwierdzony Uchwałą Nr XX/134/2004 Rady Gminy Długosiodło z dnia 05 listopada 2004 r. (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego Nr 316, poz. 10429 z dnia 24 grudnia 2004 r.), został sporządzony po stwierdzeniu zgodności projektu

miejscowego planu z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Długosiodło, zatwierdzonego Uchwałą Nr IV/20/2002 Rady Gminy Długosiodło z dnia 27 grudnia 2002 r., jego zmiana, polegająca na wprowadzeniu minimalnej szerokości dróg zapewniających dojazd do działek budowlanych, nastąpiła na podstawie Uchwały Nr XVIII/182/2020 Rady Gminy Długosiodło z dnia 17 listopada 2020 r., po stwierdzeniu nie naruszenia ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Długosiodło w granicach administracyjnych, zatwierdzonego Uchwałą Nr XXVIII/326/2018 Rady Gminy Długosiodło z dnia 22 marca 2018 r. Ustalenia planu są zgodne z ustaleniami obowiązującymi w danym czasie. W związku z czym, obszary o których mowa w art. 10 ust. 2a oraz art. 15 ust. 3 pkt 3a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z oczywistych względów w studium, zatwierdzonym Uchwałą Nr IV/20/2002 Rady Gminy Długosiodło z dnia 27 grudnia 2002 r., nie mogły być wyznaczone. *W konsekwencji, gdy takie obszary nie zostały wskazane, to dopuszczalność inwestycji należy ocenić biorąc pod uwagę treść obowiązującego planu miejscowego. Gdy w świetle jego unormowań brak jest zakazu lokalizacji takiej inwestycji i ewentualnie wyznaczenia dla niej strefy ochronnej, to brak jest podstaw do odmowy wydania (z punktu widzenia zapisów planu) zgody na realizację przedsięwzięcia (wyrok WSA z dnia 24 czerwca 2016 r., sygn. II SA/GI 248/16, wyrok WSA z dnia 9 maja 2017 r. sygn. II SA/Ke 139/17).* Idąc za ww. orzecnictwem należy stwierdzić, że data 25 września 2010 r. stanowi cezurę warunkującą możliwość lokalizacji elektrowni fotowoltaicznych (OZE) o mocy powyżej 100 kW (od 20 października 2021 r. o mocy powyżej 500 kW) na terenach produkcyjnych, po której to dacie nie byłoby to możliwe bez punktowego wskazania takiej lokalizacji w studium, a następnie – konsekwentnie – w planie miejscowym.

Regulacje odnoszące się do urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW (od 20 października 2021 r. o mocy przekraczającej 500 kW), a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniem w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu zostały wprowadzone poprzez dodanie do art. 10 ust. 2a i art. 15 ust. 3 pkt 3a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w wyniku nowelizacji ustawą z dnia 6 sierpnia 2010 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 155, poz. 1043). Wskazana ustawa nowelizująca weszła w życie z dnia 25 września 2010 r. Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy nowelizującej, *obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz plany zagospodarowania przestrzennego województw zachowują moc. Oznacza to, że plany miejscowe uchwalone przed 25.09.2010 r. (kiedy to ustawa nowelizująca weszła w życie) mogą nie zawierać postanowień, o których mowa w art. 10 ust. 2a oraz 15 ust. 3 pkt 3a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a pomimo tego plany będą obowiązywać (LEX QA 1185791, Kamińska Anna, dn. 14 lutego 2019 r.).* Gdyby więc ustawodawca oczekiwał, że należy zmienić i dostosować wszystkie obowiązujące w dacie wejścia w życie ustawy nowelizującej akty planistyczne to wówczas taki zapis wprost znalazłby się w ww. ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r.

Potwierdzenie poprawności kwalifikacji elektrowni fotowoltaicznej (OZE) jako terenu zabudowy produkcyjnej/przemysłowej jest również przepis art. 15 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który odnosząc się do lokalizacji mikroinstalacji OZE dopuszcza ich lokalizację „również w przypadku innego przeznaczenia niż produkcyjne, chyba, że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizację takich inwestycji”. Przepis ten wyłącza mikroinstalacje z ogólnej zasady lokalizacji instalacji OZE na terenach przemysłowych, a poprzez podkreślenie „również w przypadku innego przeznaczenia niż produkcyjne” pośrednio wskazuje, że instalacje inne niż mikroinstalacje, powinny być lokalizowane właśnie na terenach produkcyjnych/przemysłowych. Zatem ustawodawca nie zwalnia instalacji OZE od 100 kW – 1 000 kW z zapisów miejscowego planu

zagospodarowania przestrzennego dla instalacji wolnostojących. Jest mowa, że jeśli miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie zakazuje lokalizacji OZE to znaczy że dopuszcza mikroinstalację.

Jednocześnie informuję, że zgodnie z definicją zawartą w art. 2 w pkt 19 ustawy o odnawialnych źródłach energii, przez termin mikroinstalacja należy rozumieć *instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, przyłączoną do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 50 kW*.

W związku z powyższym ostatnia nowelizacja sprowadza się do przyspieszenia procedury planistycznej. Na bardzo słabych gruntach rolnych dla instalacji do 1 000 kW można od razu przystąpić do zmiany lub sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego bez konieczności zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że system fotowoltaiczny stanowi rodzaj budowli, która wraz z infrastrukturą towarzyszącą, może być użytkowana zgodnie z jej przeznaczeniem, tj. wytwarzaniem i przesyłaniem energii elektrycznej. Przedmiotowa instalacja stanowi zatem obiekt budowlany o funkcji produkcyjnej, gdyż jej celem będzie wytwarzanie, czyli produkcja energii elektrycznej.

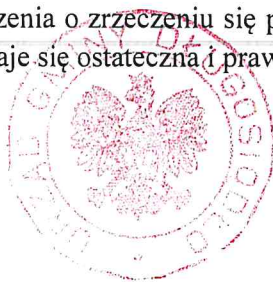
Biorąc pod uwagę powyższe, organ zbadał czy przedmiotowe przedsięwzięcie jest zgodne z obowiązującym na danym terenie miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Nie ulega wątpliwości, że dokonując oceny zgodności lokalizacji danego przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego, organ musiał zastosować przepisy prawa miejscowego obowiązujące w dacie rozpoznawania sprawy. Po analizie całości zebranego w sprawie materiału stwierdzono, że planowana do realizacji inwestycja jest niezgodna z ustaleniami ww. miejscowego planu. Przedmiotowej inwestycji nie można zakwalifikować również do inwestycji czy urządzeń związanych bezpośrednio z produkcją rolną oraz z jej obsługą i przetwórstwem produktów rolnych, inwestycji związanych z podstawowymi usługami nieucieżliwymi stanowiącymi obsługę mieszkańców na **poziomie ogólnogminnym**, a w szczególności lokalnych, rozproszonych źródeł wytwarzania energii elektrycznej w tym źródeł odnawialnych, zgodnie z § 18 ust. 8 pkt 11 ww. miejscowego planu, przez które należy rozumieć mikroinstalacje na terenach innych niż produkcyjne. Zauważyć bowiem należy, iż realizacja inwestycji w zakresie systemów fotowoltaicznych służących wytwarzaniu energii elektrycznej w istocie prowadzi do faktycznej zmiany przeznaczenia terenu z funkcji np. upraw rolnych na funkcję przemysłową (wyrok NSA z dnia 12 stycznia 2018 r., sygn. akt II OSK 794/16), co nie jest zgodne z ustaleniami ww. miejscowego prawa. Ponadto organ gminy, chcąc kształtować politykę przestrzenną może bowiem w ramach przysługującego mu władztwa planistycznego uchwalić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (wyrok WSA z dnia 7 czerwca 2017 r., sygn. IV SA/Po 121/17), co uczyniła Rada Gminy Długosiodło na przedmiotowym obszarze, na którym nie przewidziano możliwości realizacji farm fotowoltaicznych.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak na wstępie.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce za pośrednictwem Wójta Gminy Długosiodło, w terminie 14 dni od daty doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi

administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

WÓJT GMINY
Stanisław Jastrzębski

Otrzymują:

- 1) ELFORMA Sp. z o.o.,
- 2) Strony postępowania poprzez publiczne obwieszczenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie urzędu, na stronie internetowej urzędu oraz w miejscu planowanego przedsięwzięcia. Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia,
- 3) A/a.

Do wiadomości:

- 1) Regionalny Dyrektor Ochrony środowiska w Warszawie – epuap,
- 2) Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wyszkowie – epup,
- 3) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Ostrołęce – epuap.